

**Inaugurazione del Khatchkar a Bari - Relazioni tenute nella Sala Consiliare del
Comune di BARI 11 Genn 2013**

Video e informazioni su Khach Kar ,

<http://www.youtube.com/watch?v=dsYcxPymdZc&feature=youtu.be>

<http://youtu.be/dsYcxPymdZc>

Inaugurazione del Katchkar lungomare di Bari

<http://youtu.be/dsYcxPymdZc>

manifestazione nella Sala Consiliare del Comune di Bari

<http://www.zatik.com/files/comunebagnacavallo.pdf>

<http://www.zatik.com/files/comunecotignola.pdf>

Inaugurazione del Khachkar a Bari (11 gennaio 2013)

<http://www.youtube.com/watch?v=BVuwcZyAWGc>

Bari "Memoria Armena" Est Ovest 27-01-2013.flv

<http://www.youtube.com/watch?NR=1&v=FFjHFImAOQQ&feature=endscreen>

From: **National Museum-Institute of Architecture**

Date: 2013/2/7

Subject: Re.

To: vartanian2009@gmail.com

Հարգարժան Վահե Վարդանյան

Ուշացումով, բայց սրանց ուզում եմ իմ շնորհակալությունը հայտնել այն մեծ
օժանդակության համար, որ դուք եւ «Զատիկը» արեցիք եւ շարունակում եք սատարել
Բարիի խաչքարի կայացման գործում: Պարոն Արա Զարյանից պարբերաբար ստանում
եմ Ձեր կատարած ազգանվեր գործունեության մասին տեղեկություններ: Կարելորդում
եմ Ձեր ջանքերը հայոց ցեղասպանության ճանաչման խնդրում, հետեւողական եւ
նպատակասլաց գործելակերպի համար: Ի պաշտպանություն Բարիի քաղաքապետի
որոշման եւ էլ իմ հերթին ոտքի եմ հանել աշխարհասփյուռ հայ ճարտարապետներին,
որոնք արդեն ուղերձներ են հղել նրան: Կից ուղարկում եմ «Ազգ» թերթի այսօրվա
համարից մի հատվածի պատճեն:

Հարգանքներով՝ Աշոտ Գրիգորյան

Չայ-իսալական բարեկամությունը խորհրդանշո՞ղ է Բարիում այս սարվա հունվարի 11-ին խաչքար-կոթողի բացման առիթով «Ազգ» օրաթերթի հունվարի 30-ի համարում լույս տեսած հոդվածից հետո Իսալիայի Պուլիա նահանգում ամհանգիստ ու ցգնադալի իրավիճակ է ստեղծվել: Խաչքարի բացման ու օծման դաճոճնական արարողության ավարտին, քաղաքադեսարանի դահլիճում, Գոռնում ԳՅ դեսդա-նության խորհրդական Բորիս Սահակյանին է հանձնվել Բարի քաղաքի իճխանությունների կողմից Գայոց ցեղադադության ճանաչման մասին որոճման նախագիճը, որն արդեն հասսասվել է քաղաքադեսարանի ավազանու կողմից եւ մոճ ադազայում դես է վաճերացվի նախագահական խորհրդի կողմից: Այս առիթով, Բարի քաղաքում Թուրքիայի հյուրաճոսությունը քաղաքադեսին բողոքի մոճս է ներկայացրել, որից հետո համացանցում սեղ են գսել այս որոճման ինմարկմանն ու մեկնաքանությանը վերագր-

40 քաղաքների, այդ թվում՝ Գոռնի, Միլանի, Ձենովայի, Ֆլորենցիայի, Պարուայի, Վենետիկի, Պարմայի, Ռավեննայի, Բելլունոյի, Ուդինեի, Բանյակավալլոյի, Քամոնոնոգարայի, Ֆանենցայի, Ֆելտրեի, Իմոլայի, Միրայի, Ասիագոյի քաղաքադեսարանները, ինչդես նաեւ Իսալիայի քաղաքադեսարանների ազգային ընկերակցությունը եւ Լոնքարդիա նահանգի խորհուրդը: 1998 թվականին Իսալիայի քաղաքական սարքեր հոսանքներ ներկայացնող 170 խորհրդարանականների կողմից Գայոց ցեղադադության ճանաչման առաջարկ է ներկայացվել Իսալիայի խորհրդարանին: 2000 թվականի մոյեմբերի 17-ին դաճանավորների խորհուրդը ակնառու մեծամասնությամբ բանաճե է ընդունել Գայոց ցեղադադության ճանաչման մասին:

Գայասանը երախսադարս է Իսալիայի խիզախ գավակ Ձիակոմո Գոռնինին, որը Գայոց մեծ եղեռնի սարիներին Տրադիգոնում Իսալիայի հյուրաճոսու էր եւ

նրան ճնոհվել է «ճեմարիճ՝ հալերի համար» կոչումը: 1995 թվականին Ծիճեռնակաքերդի սարաճոն ցեղադադության թանգարանի սնօրեն Լավրենսի Բարսեղյանի եւ Իսալիայում «Գայերի համար ճեմարիճների կոմիտեի» նախագահ, ԳՅ դաճվա հյուրաճոսու Պիեսրո Քուչոլյանի անմիջական ջանքերով ստեղծվեց «ճեմարիճների այգին»: 2008 թվականի հոկտեմբերի 5-ին Պարուայում հանդիսավոր արարողությամբ բացվեց «Աճխարհի ճեմարիճների այգին», որսեղ իճեաճակվում են նաեւ Գայոց ցեղադադության գոհերը:

Ի դեղ, Իսալիայում մեծ համաքալ է վայելում հայազգի ակնամավոր գրող, Պարուա քաղաքի բնակիչ Անճոնիա Արսլանը, որը հրասարակել է Գայոց ցեղադադությանը նվիրված եւ մեծ ճանաչում սսացած մի քանի դաճանավեղ, որոնցից անճեմահայճին՝ «Արճոյճների ազարակը», թարգմանվել է օուրջ 20 լեզուներով: 2007 թվականին իսալացի ճեճիսուններ Տավիանի եղբայրները գե-

Բարի քաղաքի խաչքարից հետո՝ Գայոց ցեղադադության ճանաչում

վող բազմաթիվ նյութեր, որոնցում իիչ չեն բազմաքնույթ բանավեճերը:

Բարիի քաղաքադես Միլելե է-միլիանոյին ուղղված այն հարցին, թե արդոք սեղական կառավարման մարմինները չունեն իրենց քաղաքադեսներին մսահոգող ավելի կարեւոր խնդիրներ, քաղաքադեսը դաճասխանել է, որ ավելի կարեւոր հարց չկա, քան մեկուկես միլիոն մարդկանց սղանող միայն այն բանի համար, որ նրանք ազգությամբ հայ էին: Ինչդես հարողորում է իսալական «Լա Ռեդուբլիկա» թերթի փեսրվարի 2-ի համարում գեճեղված «Բարիի քաղաքադեսարան. Գայոց ցեղադադությունը սեղի է ունեցել, Թուրքիան հիմա փոխվեճով սղառնում է» վերնագիրը կրող հոդվածը (հեղինակներ՝ Սերենա Ռուսո եւ Վինչենցո Քիունառոլո) Գայոց ցեղադադության ճանաչման լուրն առնելուն դես, Իսալիայում Թուրքիայի դեսդան Գակկի Ակիլը Բարիի քաղաքադեսին նամակ է հղել՝ խորհուրդ սալով հեճաճգել որոճման ընդունումը, որդեսգի թուրքիսալական հիասսանչ հարաքերությունները չխաթարվեն: Դիվանագիսական բախումը հասունացել է այն ասիճանի, որ Թուրքիայի դեսդանը խորհուրդ է սալիս Բարիի քաղաքադեսին՝ «չգորճել այնդես, ինչդես դա անում են հայ համայնի ներկայացուցիչները, որոնք փոխանակ իրենց ուճերը կենսոնացնեն հնարավոր դեղիերի իրակությունը գիսական ուսումնասիրությունների դարգաքանմանը, նախընսում են որդեգրել որոճ քաղաքական ասյանների նախասիրությունը, որոնք հոյս ունեն ընսրադայարի օրջանում ճայներ օսիել»: Միճ այս դիվանագիսական երկխոսության վեռչնական դարգաքանումը Բարիի քաղաքադեսարանը հսակ դիրորոճում է դրսեւրել՝ ի մղաս Գայոց ցեղադադության ճանաչման ու դաճադարսման: Այս դիրորոճումը դաճանական անուր հիմքեր ունի Իսալիայում: Բավական է մեկ անգամ ես օեճել, որ աճխարհի 17 երկրների խորհրդարաններից ու Միացյալ Նահանգների 38 նահանգներից բացի, ցեղադադության ճանաչման դաճոճնական որոճում են ընդունել Իսալիայի օուրջ

Վահե Վարդանյան, Ռուբեն Թիմուրյան, Միլելե էմիլիանո եւ հայր Լորենցո:

երիթուրերի կազմակերմած գանգվածային սեղահանման ու սղանդի ակնաճեսք: Առաջին համաճխարհայինի սկզբներին, երբ բախվում էին Իսալիայի եւ Թուրքիայի օսիերը, Ձիակոմո Գոռնին սիղված վերադառնում է հայրենի եւ սեղի «Իլ Սեսսաջերո» թերթին հանձնում ցեղադադության մասին իր սեսած մանրամասն սեղելություններն ու նկարագրությունները: Այնուհեճե, 1918 թվականին, լույս է սեսնում նա վկայությունների «Սեմորիալե» վերնագրով հասրը, որը հիմք դարճավ Սերի, Ժճելի ու Լոզանի դայանագրերի խմբագրման ժաննակ: Գայասանի առաջին համնրաճոսության ստեղծումից անմիջադես հետո Գոռնինին հրավիրվում է Երեւան որդես Իսալիայի դեսդան, սակայն 1920 թվականին Գայասանի խորհրդայնացումից հետո նա սիղված վերադառնում է Իսալիա՝ գնահասեղով ստեղծված իրավիճակը որդես «դեսական վաղանցիկ իրողություն»: 91 սարեկան հասակում դարդարում է քաքախել նա սիրը, իսկ 2001 թվականին Գոռնինի աճյունի մասունքները սեղափոխվում են Երեւան եւ անփոփվում Ծիճեռնակաքերդի հուճահամայիրի կողմին՝ «Գիճողության դաճ» կոչվող սեղում:

դարվեսական ֆիլմ են նկարահանել Արսլանի հիճյալ գրի հիման վրա: Ավելորդ չէ օեղ, որ Իսալիայում Գայոց ցեղադադության ճանաչման ու դաճադարսման դճվարին գորճին միճս սասար է եղել հայ-իսալական բարեկամության «Ձաճիկ» ընկերակցությունը, որն իր ստեղծման օրից՝ 1998 թվականի մարի 17-ից, կազմակերված մճակությային միջոցառումների, ցուցահանդեսների, ինչդես նաեւ միջոդեսական, քաղաքական ասյանների, դիվանագիսական ներկայացուցչությունների հեճ կասարած համասեղ հսկայածավալ աճխասանի ճնոհիվ մղասսել է դաճանակի Գայասանի սարաճոն հուճարճանների դահդանման ազգանվեր գորճին: Դեռես 2001 թվականին Բարի քաղաքի հայ համայնի առաջնորդ Ռուբեն Թիմուրյանի, ԳՅ նախկին դեսդան Գազիկ Բաղդասարյանի, ԳՅ նախկին հյուրաճոսու Սավինո Ձիաննելլայի եւ «Ձաճիկ» ընկերության ներկայիս դաճասխանաճու Վահե Վարդանյանի նախաճեռնությամբ ճնունդ առավ Բարի քաղաքում խաչքար կանգնեցնելու հրաճայի գաղափարը, որը իրականացրեց ճարարադես Աճոս Գրիգորյանը: Խաչքարի բացման արարողությունը սեղի ունեցավ վեռչես: